

THÁNG TƯ ĐEN,
30/04/1975: Mưa sa trên màu cờ đỏ

Lê Thiên

Ngày đám khỉ từ rừng vào...

**Ni sư dùng cờ Phật giáo
đón mừng Việt cộng xâm
lãng xong nước Việt Nam
Cộng Hòa.**

Ngày 30 tháng Tư, 1975. Tiếng đầu hàng của Dương Văn Minh phát ra! Sài Gòn chết lịm! Quang cảnh Sài Gòn sầm uất náo nhiệt ngày nào bỗng biến dần, biến dần! Xuất hiện mỗi lúc mỗi đông, mỗi hùng hổ những tên đầu đội mũ tai bèo, chân mang dép râu, cánh tay mang băng đỏ, lăm le súng, chạy ngược chạy xuôi lằng xằng, hò hét oai vệ, hoặc ngồi ngất ngưỡng trên các xe Jeep nhà binh “chiến lợi phẩm” đầy súng đạn, rô ga, rít thắng, bấm còi inh ỏi, mặt rạng rỡ “hào quang chiến thắng” của kẻ...theo đóm ăn tàn.

Cán bộ Cộng sản nằm vùng? Quân Bắc Việt giả dạng? Hay bọn bắt lương hôi của? Có thể cả ba. Máy móc, vàng bạc và những vật dụng quý giá của nhiều tiệm buôn bị đoạt ngang giữa thanh thiên bạch nhật, không ai dám mở miệng phản kháng, chống cự. Gạo và thực phẩm của các quầy hàng Quân Tiếp Vụ và của các hiệu buôn lớn nhỏ đều bị vét sạch. Những nhà vắng chủ vì chủ nhân còn lẫn trốn đâu đó chưa về kịp hay đang trên đường bôn tẩu ra nước ngoài đều là những mồi ngon “mồi mọc” bọn thảo khấu xông vào đập phá, lục lạo, cướp bóc, vơ vét chẳng từ thứ gì. Sau này, người ta nhận dạng một số trong đám ấy xuất hiện trên các giao lộ, vai mang AK, hoặc lảng vảng nơi các trụ sở khóm, phường làm tạp dịch vệ sinh, hầu trà, pha nước. Người dân gọi đó là bọn “Cách mạng ba mươi” (Ba mươi Tháng Tư). Sinh viên “đấu tranh”, thực ra chúng là Cộng sản nằm vùng tại các Đại học cũng xuất hiện đóng vai “Cách mạng ba mươi” này.

Có không một Sài Gòn hoang tàn?

Bộ đội Cộng sản Bắc Việt tiến vào thành phố sau lời đầu hàng của tướng Minh. Nguy lắm! Sài Gòn có lắm thứ “chất độc” có thể làm “hư thối” hay “biến chất” các chú bộ đội non từ Miền Bắc? Đặc biệt là cái nét “hào nhoáng” của nó có thể làm chóa mắt các chú.

Từ lâu, loa tuyên truyền của Cộng sản đã bõ công nhồi sọ binh lính, cán bộ, đảng viên và cả nhân dân Miền Bắc về hình ảnh “phồn hoa giả tạo” của một “Sài Gòn nát tan do bọn Mỹ- ngụy” gây nên! Thế nên, giờ đây dứt khoát Sài Gòn phải là “một thành phố rách tươm” trước khi bộ đội chính quy (Bắc Việt) tiến chiếm nó hoàn toàn. Như thế mới chứng minh được điều “đảng dạy” là chân lý! “Sài Gòn điêu tàn đã từ lâu do chế độ Mỹ ngụy bóc lột người dân đến tận xương tủy!” Không biết có phải đó là nguyên nhân những kẻ “thắng cuộc” để mặc “đám băng đỏ 30 Tháng Tư” lộng hành? Bởi vì mới trước đó thôi, người Cảnh Sát Quốc Gia hãy còn làm nhiệm vụ an ninh trật tự thành phố nghiêm chỉnh! Và người dân Sài Gòn vẫn quen với nền nếp kỷ luật cố hữu!

Choáng ngợp với Sài thành hoa lệ!

Vào Sài Gòn, tội nghiệp, các “cán bộ- nhà báo” và các chú chú lính Bắc Việt tuổi còn non choẹt, bộ mặt khờ khạo nhếch nhác trông thật thảm hại, đáng thương.

Trước khi lên đường vào Nam, các chú đã bị bịt mắt, bị lừa bịp về hình ảnh một “Sài Gòn ở đáy cùng địa ngục, chờ đảng giải phóng”, “giải thoát khỏi lầm than”. Nay thì tận mắt nhìn thấy với thực tế trước mắt, các chú không ngờ trực diện với ánh sáng rực rỡ của Hòn Ngọc Viễn Đông mà các chú đã chẳng mừng tượng nổi!

Các chú cứ tưởng mình đang mơ, choáng váng trước sự lộng lẫy tráng lệ và sầm uất của cái thành phố mà trước đây các chú được tuyên truyền là một “thành phố chết, xơ xác tiêu điều!” Trong óc tưởng tượng của các chú, không phải chỉ Sài Gòn, mà “khắp nẻo Miền Nam Việt Nam đều là những bãi tha ma xông mùi xú khí với những con người đói rách tả tơi, cùng cực!”

Chính sách bế quan tỏa cảng nhốt kín con người Miền Bắc xhcn đằng sau bức màn sắt kiên cố ngăn chặn mọi giao tiếp với bên ngoài ngót 20 năm trời. Chỉ duy nhất tiếng nói của đảng Cộng sản thống trị! Chuyện “người dân Miền Nam không có nổi hạt cơm mà ăn, không có nổi manh áo mà mặc, thậm chí đến cái sọ dừa dùng làm chén ăn cơm cũng không”, “Đảng đã dạy thế, tất phải thế”! Các buổi “học tập”, các loa đài, sách báo đảng và cả “sách giáo khoa” đều một khuôn, sao không tin?

Trên đường vào Nam, các chú cứ đinh ninh một điều: “Tại Miền Nam Việt Nam, từ đô thị đến thôn quê, đâu đâu cũng ngập bóng dáng những tên Mỹ đói khát tha thớt ngoài đường, đâu đâu cũng phủ ngập lô cốt, súng đạn và chết chóc. Quân Mỹ-ngụy ăn thịt người!” Người dân Miền Nam bị “thịt” hết rồi! Kinh hãi lắm!”

Giờ thì Sài Gòn đó hiển hiện trước mặt các chú! Các chú đờ người ra, ngơ ngác như đang lạc vào cõi mơ! Phô xá rực rỡ làm chói mắt các chú! Người dân Miền Nam sao mà thoải mái và lịch lãm thế trong giao tiếp? Đâu thấy ai co ro sợ hãi khiếp nhược? Đâu thấy ai tỏ lộ thái độ e dè giấu diếm tâm tư, tình cảm và suy nghĩ của mình? Trình độ văn minh của người dân Sài Gòn thể hiện qua tiếng nói, tiếng cười, cách ăn mặc, đi đứng, giao tiếp thật là “ấn tượng”!

Nét phong lưu của người dân Sài Gòn cũng vượt ngoài định kiến của các chú! Khó mà phân biệt ai giàu ai nghèo, ai sang ai hèn. Xe cộ tiện nghi đi lại cùng các thứ tiện nghi khác xem ra như nhau cả, chứ không như Miền Bắc phân hạng, phân cấp, ưu tiên ưu đãi theo chính sách tiêu chuẩn trên dưới này nọ!

Câu chuyện tiếu lâm: Hơi ngạt giết người

Cái hiện đại sơ đẳng và bình thường nhất ở Miền Nam thì lại là thứ hiện đại cực kỳ quý hiếm, cực kỳ cao cấp, hoàn toàn xa lạ đối với các chú ở Miền Bắc. Đơn giản như cái bồn cầu bóng láng men trắng tinh mà nhà tư nhân nào ở Miền Nam cũng có, người đi cầu ngồi thoải mái như yên vị trên những chiếc ghế ngồi hạng

sang ngồi đong đưa thơ thới chú “không phải ngồi xỏm chống mông” khổ sở như ở Miền Bắc xhcn... khiến các chú vừa trông thấy đã ngỡ là bồn rửa mặt, tha hồ vung té nước “mát mặt anh hùng khi nắng gió”! Ngay giữa lòng thủ đô Hà Nội “ngàn năm văn vật”, người dân cũng khó mà thấy ở đâu có cái thứ “bồn cầu lạ lắm kỳ diệu” như thế này, mà chỉ thấy toàn những hồ xí lộ thiên xông mùi hôi thúi, ruồi nhặng đầy đầy, người đi cầu phải ngồi xỏm, trụ hai chân vát vả, nhiều khi phân cầu văng ngược trở lại dính đầy mông, đầy quần, đầy người! Ấy là chưa kể tới những đồng hồ “không người lái”, những cà phê “hai tầng”, “cái nồi ngồi trên cái cốc”, những tivi “chạy đầy đường” cùng nhiều thứ “hàng độc” khác, mà tại Miền Bắc, người ta cố tìm chấy máu mắt cũng chỉ như mò châu đáy biển!

Một câu chuyện nghe khá tiêu lâm, nhiều người sẽ cho là chuyện bịa đặt và cường điệu “bôi bác” quá đáng. Không! Đó là chuyện thật trăm phần trăm, do một cựu trinh sát cs Bắc Việt thuật lại sau khi chú kết hôn với một cô gái Miền Nam và sống hòa nhập với dân Nam.

Theo lời kể của chú, vào Sài Gòn, một vài chú bộ đội rủ nhau “xâm nhập” vào một nhà tắm hơi vắng chủ tại Sài Gòn tuy các chú chưa hề có ý niệm gì về “tắm hơi”. Chủ nhà tắm hơi đã cao bay xa chạy. Các chú nghênh ngang chui vào một phòng tắm, cởi phăng áo quần, chỉ còn mặc mỗi người một chiếc xà-lỏn (không ai có quần xì-líp). Không ai trong họ biết hệ thống nước nóng nước lạnh vận hành thế nào. Họ vặn mở đại khóa nước. Nước nóng phun trào! Hơi nước bốc lên mịt mù! Các chú hồn xiêu phách lạc, chạy thoát thân, mồm la oí oí: “Chết! Chết! Mỹ nguy phóng hơi ngạt giết người! Cứu! Cứu! Cứu!”

Mấy bà bán hàng rong bên đường ôm bụng cười! Các chú càng hoảng loạn, cầm đầu chạy bạt mạng, trên người các chú chỉ độc những chiếc quần xà lỏn! Mới hay chính sách ngu dân của CS Bắc Việt độc địa và tàn nhẫn biết chừng nào! Một số người dân Miền Nam lúc bấy giờ có lẽ do không nhìn sâu vào nguyên nhân sự ngờ nghệch đáng thương của các chú bộ đội, đã gán cho các chú bộ đội cái hohn danh “cán ngố” xem ra bất công đấy! Tội là tội của quân đầu độc tuổi trẻ kia kìa!

Bộ mặt loang lỗ của Sài Gòn giờ hồi tử

Chỉ trong vòng vài tuần lễ, phố xá Sài Gòn đã thay đổi bộ mặt: Đường phố dần dần vắng bóng người và nhất là xe cộ. Trong khi đó, tại khu vực Chợ Cũ, Chợ Bến Thành, bọn Cộng sản nằm vùng, bọn cơ hội thừa nước đục thả câu, bày bán xô bồ những thứ dếp râu, nón cối, mũ tai bèo, “lương khô” Trung Cộng...! Cả cò “MTGPMN”, cò sao cộng sản Miền Bắc, cò đồ nhiều sao của “mẫu quốc” Trung Cộng... Chẳng mấy ai thèm liếc mắt vào, nói chi tới mua! Ngoại trừ vài phần tử a dua tỏ ra đốidời, thích nghi với chế độ mới, nón cối đội liền, dếp râu mang ngay tại chỗ (cởi dếp Nhật đang mang cho vào túi nilon xách đi)! Xu nịnh kịch cõm!

Trong khi đó, một số người khác lại chớp lấy cơ hội ngàn vàng, mở hàng vỉa phố buôn bán mánh mung với “các chú bộ đội” nhưng thứ hàng của Miền Nam mà các chú say mê. Chóa mắt trước những “hàng Mỹ ngụy,” gì cũng “hiện đại cực kỳ”, các chú tranh mua mọi thứ thượng vàng hạ cám mà lần đầu tiên trong đời các chú thấy vô cùng là hiếm, quý, lạ.

(Dép râu còng lưng, tay xách đầu “búp-bê biết nói” đang “khẩn trương” tiến nhanh tiến mạnh, tiến vững chắc...dem những thứ đã cướp đoạt được của người dân Việt Nam Cộng Hòa...tiên về đất Bắc).

“Đôi dép râu, nón tai bèo đang tìm cách để “giải phóng...”

Đại thắng và hoành tráng

Tại trung tâm thành phố Sài Gòn, Cộng sản Bắc Việt tổ chức lễ mừng “đại thắng mùa xuân”. Phố phường chảy dài màu đỏ máu dưới nền trời dày đặc mây đen, mưa sa ảm đạm.

Tôi bỗng nhớ bài thơ của Trần Dần, bài “Nhất định thắng”, báo Nhân Văn & Giai Phẩm Hà Nội 1957). Bài thơ mô tả cảnh Miền Bắc xhen dưới sự kìm kẹp của CS Miền Bắc:

*Tôi bước đi
Không thấy phố,
Không thấy nhà
Chỉ thấy mưa sa
Trên màu cờ đỏ.*

Thì ra, Sài Gòn và toàn Miền Nam Việt Nam sau ngày 30/4/1975 cũng y chang hình ảnh bầu trời âm u dưới những cơn mưa phùn âm ỉm “Tôi bước đi Không thấy phố, Không thấy nhà, Chỉ thấy mưa sa Trên màu cờ đỏ. Cộng sản Bắc Việt tràn vào thành phố, người dân Sài Gòn – và cả Miền Nam Việt Nam – chẳng mấy ai “vùng lên đồng khởi” như Cộng sản tuyên truyền ở Miền Bắc. Nhưng người hiếu kỳ thì không thiếu. Cộng thêm thành phần học sinh sinh viên “đấu tranh”, mấy ông linh mục cấp tiến, một số sư sãi “tiến bộ” cùng đám giáo đồ theo cha theo thầy hăm hở “hòa chung niềm vui”

Sạch phố, sạch nhà

Cũng vào thời điểm ấy, loa phóng thanh liên tục oang oang cái điệp khúc “sạch cửa, sạch nhà”, giục giới trẻ “tham gia sạch nhà, sạch phố”. Một người từng trải kinh nghiệm với “ngôn ngữ cách mạng Cộng sản” giảng giải: **“Sạch nhà, sạch phố” không phải là mấy cái chuyện quét dọn lau chùi hay tẩy xóa chữ nghĩa mà đó là một lệnh “3 sạch”: Hốt sạch, phá sạch, giết sạch.** “Cách mạng” Campuchia cũng hô hào như vậy và sọ người chát đống xú Chùa Tháp! Mậu Thân 1968 ở Huế, Việt Cộng tràn vào cũng sạch nhà, sạch phố! Và rồi tang tóc đã đến với hàng vạn sinh linh! Nhỏ cỏ nhỏ tận gốc, nhỏ sạch!

Trong các thứ “làm sạch” xã hội Miền Nam, đứng hàng đầu là “làm sạch” mọi quan hệ giao tiếp với thế giới bên ngoài Việt Nam, với thế giới không cùng phe “xã hội chủ nghĩa anh em!” Cấm chỉ tuyệt đối mọi liên lạc trao đổi với “bọn tư bản cùng đồng minh của chúng”, dù là những trao đổi mang tính cá nhân giữa họ hàng thân nhân đang học hành hay làm việc, sinh sống ở nước ngoài! Nhất là Mỹ và các nước Tây Âu. Kế đến là các nước khối SEATO (Khối Phòng Thủ Đông Nam Á)! Hoàn toàn bế quan tỏa cảng! Nội bắt xuất, ngoại bắt nhập, dù là một món quà nhỏ, một tin nhắn hay một bức thư tâm tình.

Bức màn sắt bây giờ không dừng lại trên vĩ tuyến 17. Nó chụp lên cả nước! Tất cả “điện đài” (radio), tivi, máy đĩa, máy hát, máy đánh chữ, máy chụp hình đều bị tịch thu. Hoặc phải mang giao nộp, hoặc sẽ phải đi “học tập cải tạo”!

Những thứ “tàn dư” ... không dư!

Tại Sài Gòn-Gia Định-Chợ Lớn, nghe theo Cộng sản, trên các đường phố, thanh

niên sinh viên học sinh nam nữ “hồ hởi phấn khởi” hăm hở xông xáo hiến công đi làm “sạch phố, sạch nhà”. Họ đu đưa trên những chiếc thang cao lêu khêu, mạnh tay đập phá các ba-nô quảng cáo viết bằng tiếng Anh, tiếng Pháp, đục xóa những hình ảnh, chữ nghĩa báng hiệu in trên tường mà chế độ Cộng sản cho là “tàn tích văn hóa đòi truy Mỹ-ngụy” ... Ngoại trừ chữ Tàu!

Tội nghiệp đám thư sinh trai gái khờ khạo chưa có kinh nghiệm về Cộng sản hay vì sợ hãi hoặc vì một lý do nào khác, hùng hục hiến công lao động, suốt ngày mồ hôi nhễ nhại dưới nắng hè gay gắt mà chẳng được ai đoái hoài ban cho một ly nước giải khát hay một chén cơm nguội. Phần thưởng duy nhất họ nhận được là những điệp khúc tán dương sáo rỗng ve vãn rẻ tiền, oang oang trên các loa khuếch đại âm thanh đình tai điếc óc: “Thanh niên miền Nam thành đồng!”

Trong khi đó, phía kẻ thắng cuộc, cứ đêm đến, cho quân xa bộ đội rầm rập chở về Bắc mọi thứ “tàn dư” đất tiền của “Mỹ-ngụy”. Liên tục hai tháng trời “hành quân Molotova bịt bùng” từ Nam ra Bắc như thế! Mới hay “tàn dư” mà không dư! Còn lâu những thứ “tàn dư” ấy lọt vào tay thường dân miền Bắc. Chia chác nhau ở thượng tầng chưa chắc đủ, có đâu tới tiện dân!

Mãi sau này người ta mới biết trong các chuyến hàng “tàn dư” chở về Bắc có 16 tấn vàng cướp đoạt từ Ngân hàng Quốc Gia Việt Nam mà báo chí CS vu khống Tổng Thống VNCH Nguyễn Văn Thiệu “ăn cắp chở ra ngoại quốc”.

Vụ 16 tấn vàng: 30 năm vu khống

Ngay sau ngày 30/4/1975, truyền thông thân cộng ở Sài Gòn, rồi sau này truyền thông chính dòng của chế độ Cộng sản không ngừng gia tăng cường độ vu khống cựu Tổng Thống VNCH Nguyễn Văn Thiệu “ăn cắp 16 tấn vàng của quốc gia, mang ra ngoại quốc khi chạy trốn”. Thậm chí phía “nguồn tin chính thức từ CIA Mỹ” làm bằng chứng!

Chiến dịch tuyên truyền vu khống kéo dài ròng rã hơn 30 năm (1975-2006). Đến năm 2006, không thể lấp liếm lâu hơn nữa, hai tờ báo Thanh Niên và Tuổi Trẻ thuộc hệ thống truyền thông Cộng sản bèn công khai tiết lộ vụ 16 tấn vàng của Việt Nam Cộng Hòa với đầy đủ chứng cứ xác nhận ông Thiệu không hề đụng tới một rẻo vàng của VNCH. Ông Huỳnh Bửu Sơn và cựu Phó Thủ tướng Nguyễn Văn Hảo là hai viên chức VNCH còn ở lại trong nước lúc bấy giờ đã công khai lên tiếng về kho vàng của VNCH (thuộc Ngân Hàng Quốc Gia Việt Nam) mà chính hai ông đã bàn giao cho phía CS do Lữ Minh Châu đại diện tiếp nhận. Cộng Sản VN đã niêm phong kho vàng, rồi chẳng bao lâu sau đã bí mật chuyển vàng về Bắc. Không phải chỉ 16 tấn vàng, mà còn cả một số lượng khổng lồ đô-la và đồng tiền vàng cổ lưu trữ lâu đời trong kho Dự trữ của Ngân hàng quốc gia Việt Nam Cộng Hòa cũng được bàn giao

ng nghiêm chỉnh! Các giới chức hữu trách Đảng và nhà nước CSVN chưa hề có một lời xác nhận công khai trước nhân dân về số vàng và hiện kim họ đã cướp đoạt được!

Bỗng dưng, vào đầu Tháng Tư 2015 (gần 41 năm sau 1975), báo Tuổi Trẻ lại đưa ra tiết lộ mới rằng không phải chỉ 16 tấn mà có đến 40 tấn đã đem bán cho Liên Xô! Số đô la và tiền cổ đến giờ vẫn chưa ai nói tới!

Văn hóa “đòi truy Mỹ-Ngụy”

Điều mà từ “cán bộ các cấp tới giới trí thức” lẫn sinh viên học sinh từ Miền Bắc vào Sài Gòn hay các tỉnh thành ở Miền Nam Việt Nam hết sức bất ngờ là khắp Miền Nam Việt Nam tràn ngập đủ mọi loại sách báo, cả sách báo ngoại văn Pháp, Anh, Nga, Hoa. Không phải chỉ bên trong các tiệm sách mà nơi bên xe, bên tàu, lề đường... Đâu đâu cũng thấy bày hàng sách báo đủ loại... Người dân Miền Nam kẻ qua người lại, ai ai cũng thể dừng lại xem, đọc qua và có quyền mua bất cứ loại sách báo nào mình thích, không bị ai theo dõi, rình mò, bắt bớ! Không hề thấy chuyện bị buộc phải được cấp giấy phép hay giấy chứng nhận để được mua quyền sách này, tờ báo nọ.

Tại Sài Gòn trước 1975, cả những sách báo chống chế độ Việt Nam Cộng Hòa, những sách kinh điển Các Mác, Ăng-ghe-n (như bản dịch Tuyên ngôn của Đảng Cộng sản) cũng thấy tự do bày bán. Người dân tự do đọc và đọc công khai bất cứ ở đâu chẳng phải lén lút giấu diếm gì cả! Một hiện tượng vô cùng “lạ lẫm” đối với các “chủ bộ đội” và cả với các loại “cán bộ-nhà báo” LÁO, dép râu nón cối mới được đảng Cộng sản đưa vào miền Nam! Đó là một mối nguy, một cạm bẫy mà nhà cầm quyền Cộng sản Miền Bắc không thể để yên. Thế nên cuộc tổng tấn công thứ hai mà Cộng sản Bắc Việt nhắm tiếp theo sau là đánh vào nền văn hóa văn chương Việt Nam Cộng Hòa mà Cs kết tội là “văn hóa đòi truy Mỹ -ngụy”, chẳng những cấm đọc, cấm phát tán, mà còn ra lệnh tịch thu, xé, đốt hoặc bán giấy vụn. Các tòa báo, nhà in, nhà sách lần lượt bị đóng cửa. Các nhà xuất bản bị cấm hoạt động. Giới văn nghệ sĩ bị tống vào nhà tù, gọi là “học tập cải tạo”, hoặc xua đi đào mương đắp đập!

Mắng nhiếc thô lỗ, hận thù dai dẳng

Các loa phóng thanh kêu gào “ngụy quân ngụy quyền sớm ra trình diện học tập để hưởng chế độ khoan hồng của cách mạng” bên cạnh là lời răn đe sắt máu “hàng sống chống chết.” Quân-dân-cán-chính Việt Nam Cộng Hòa có cảm tưởng hận thù sẽ còn đeo đuổi dai dẳng bao lâu cái ngôn từ xỉ vả hạ cấp “ngụy” này “ngụy” nọ còn tiếp tục là ngôn ngữ thường ngày trên đất nước. (Xin xem 40 năm hồn danh “ngụy” và những trận đòn thù của ác quỷ).

Sau ngày 30/4/1975, các sân trường thành phố Sài Gòn trở thành những điểm “trình diện” cho các viên chức và sĩ quan chế độ cũ. Các vị giờ đây trở thành “hàng binh” và tù binh. “Cán bộ an ninh” Cộng sản không bỏ lỡ cơ hội lên mặt, lên lớp chửi bới sỉ vả kẻ “bại trận”. Chúng miệt thị sĩ quan, viên chức chế độ Việt Nam Cộng Hòa, nhieếc mắng họ là những “tên ác ôn ăn bơ thừa, uống sữa cặn của đế quốc Mỹ.” Vừa mắng chửi, chúng vừa giở giọng “nhân đạo” hứa hẹn “khoan hồng cho những ai sớm trình diện học tập cải tạo tốt, được xét cho về.” Nhưng cái “khoan hồng” của CSVN nó như thế nào, người dân cả nước đều đã quá rõ!

Kết

Hình ảnh trên đây chỉ là một góc nhìn hết sức hạn hẹp của một người chứng bất đắc dĩ về mấy ngày đầu thay ngôi đổi chủ đầy bi lụy trên quê hương Việt Nam. Tiếp theo chính sách “sạch nhà sạch phố” diễn ra với những trận đánh dồn dập “quét sạch nó đi” gây tang thương khắp đất nước, tập đoàn Cộng sản Việt Nam suốt gần 41 năm trời không ngừng quét sạch mọi thứ quyền tự do chính đáng của người dân, nhất là quyền tự do sinh sống, tự do tư tưởng, tự do tôn giáo, tự do ngôn luận, tự do đi lại, tự do sở hữu tài sản cùng nhiều quyền tự do khác; quét sạch di sản giáo dục nhân bản của VNCH dẫn tới chỗ đẩy thế hệ trẻ vào sa đọa, hư hỏng, hung bạo, vô văn hóa, mất cả tư cách lẫn ý thức và trách nhiệm làm người. Trộm cắp, cướp giật, lưu manh, sát hại lẫn nhau, đĩ điếm, buôn bán trẻ em và phụ nữ làm nô lệ tình dục cả trong nước lẫn nước ngoài... tiếp diễn chất chồng! Nhưng người dân thì như Chế Lan Viên nói, cứ phải ăn hoài cái thứ “bánh vẽ” mà CSVN ban phát. **Cẩn rằng cam chịu khốn khổ nhục nhằn đầy đắng cay chua xót.**

Cái mà Cộng sản Việt Nam dương dương tự đắc là những hình ảnh mà họ gọi là “hình ảnh Việt Nam hôm nay” sự thật chỉ là những hình ảnh dị hợm của một xã hội Việt Nam loang lỗ đầy thương tích. Được chăng là vài cái dáng vẻ bên ngoài mặt nổi để khoe khoang “thành tích”, như những xa lộ, cao tốc, cầu vượt “hoành tráng”, dinh thự nguy nga... Thực chất, những thứ ấy đều từ nguồn viện trợ tư bản với vốn mang tên ODA, nghĩa là vốn từ Nhật, Mỹ, Tây Âu đổ vào, cho vay theo chế độ ưu đãi đặc biệt! Đến hơn phân nửa những vốn ấy đã bị cắt xén để chui vào túi cán lớn cán nhỏ! Ấy là chưa kể tới những chuyện lem nhem của đút lót từ phía nước ngoài lên tới bạc triệu! Thế nên người dân không ai ngạc nhiên chuyện những quan chức CSVN lương ba cọc ba đồng “vô sản chuyên chính” mà sở hữu toàn những dinh cơ kiêu sa lộng lẫy, những bất động sản cao cấp ngút ngàn!

Thành quả sau gần 41 năm đảng trị là thế và cứ thế mà tiến lên “vinh quang”! Người dân Việt Nam phải tiếp tục bị đè đầu bóp cổ, quần quai dưới ách thống trị của Cộng sản, tư bản thời mới, TƯ BẢN ĐỎ. Tư bản đỏ không

bóc lột! Tư bản đồ chỉ cướp giết! Cướp giết không trừ thứ gì! Cướp giết có hệ thống, hệ thống đảng trị được minh định bằng “hiến pháp” hăn hoi đây! Ai dám chống? Chống quyền đảng trị là “phản động”, là “thế lực thù địch”, là “diễn biến hòa bình” âm mưu lật đổ! (NPH tô đậm và in màu)

Quét sạch nó đi!

Chúng ta, những người dân Việt Nam yêu chuộng tự do dân chủ, yêu chuộng công bằng và lẽ phải! Chúng ta có sức mạnh của lý tưởng quốc gia dân tộc, chúng ta đã không để cho đảng Cộng sản gian tà phản dân hại nước “quét sạch” chúng ta, thì giờ đây, sau gần 41 năm đã đủ để chúng ta với ý chí quật cường, chúng ta hãy cùng vùng lên quét sạch đảng cướp Cộng sản ra khỏi quê hương yêu dấu của chúng ta! Chỉ có như vậy, chúng ta mới sống an bình và hạnh phúc trong một quốc gia hoàn toàn độc lập, tự do, dân chủ và thật sự phú cường!

01/03/2016

Lê Thiên

*** SAU 41 NĂM MIỀN NAM VIỆT NAM RƠI VÀO TAY ĐẢNG CƯỚP CSVN, HCM, ĐẢNG VÀ LÃNH ĐẠO NHÀ NƯỚC CỘNG SẢN VIỆT NAM ĐÃ LÀM GÌ CHO NHÂN DÂN VÀ ĐẤT NƯỚC VIỆT?

Dân oan Trần Ngọc Anh bị côn an bạo hành ngày toàn dân biểu tình chống giặc Tàu xâm lược 18-5-2014 tại SG

***Đảng Cướp và Nhà Nước Ăn Cướp esvn đã thành công trong việc dập tắt mọi chống đối trong nước bằng mọi quỷ kế của chúng bằng mọi phương tiện có sẵn trong tay chúng như: quyền hành, luật lệ, bạo lực, ám sát, thể chế, công an, quân đội, và tay sai trong các tổ chức ngoại vi của đảng v.v và v.v. Chỉ có một giải pháp duy nhất là nhân dân phải quyết tâm đứng lên lật đổ bạo quyền việt gian cộng sản bằng mọi cách mình có trong tay mà thôi. Ngày nào nhân dân ta còn uơu hèn chấp nhận sống dưới ách thống trị của Đảng Cướp và Nhà Nước Ăn Cướp esvn thì đừng trông mong chế độ cộng sản đương thời sụp đổ!! Phải đứng dậy, phải vùng lên lật đổ lũ cộng nô chỉ biết hèn với giặc, ác với dân. Đả đảo "ĐẢNG và LÃNH ĐẠO NHÀ NƯỚC CỘNG SẢN VIỆT NAM". đả đảo, đả đảo! Quyết tâm chống bọn việt gian cộng sản tại quốc nội cũng như tại hải ngoại đã rước Tàu cộng vào xâm chiếm và đồng hoá Nhân dân và Đất Nước Việt.

**MÁU CỦA NGƯỜI VIỆT ĐÃ ĐỔ
ĐỂ LÀM THẢM ĐỎ RƯỚC TẬP CẬN BÌNH
SÀI GÒN 5/11/2015 - ANH TRẦN BANG BỊ CÔNG AN ĐÁNH**

Bài báo trên đây của Lê Thiên, Dã-Thảo copy từ một file của Longkangaroo forwarded đến. Có delete một vài hình ảnh, những hình giữ lại DT chỉ cho hình lớn lên hoặc nhỏ lại một tí cho vừa với size của trang. Mẫu chữ được đổi sang “Times New Roman” cho dễ đọc và cùng với mẫu chữ của tất cả pdf Dã-Thảo đã post lên. Chỉ có hai hình cuối DT đưa xuống từ internet. Xin tác giả và Longkangaroo vui lòng.

Thành thật cảm ơn.
DTQT.
Sydney 10/04/2016

